

Про нові фрактальні феномени, пов'язані з розподілами випадкових величин з незалежними GLS-символами

М. Л. Лупаїн, Г. М. Торбін

(Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова)

АНОТАЦІЯ. Робота присвячена дослідженню фрактальних властивостей ймовірнісних мір з незалежними GLS-символами. Продемонстровано нові фрактальні феномени, які відсутні у розподілі випадкових величин з незалежними символами розкладів Люрота, Q_∞ -розкладів, $I - Q_\infty$ -розкладів, але природним чином виникають у розподілі випадкових величин з незалежними навіть однаково розподіленими GLS-символами.

У роботі досліджено фрактальну масивність множин Δ_∞^{GLS} , побудовано приклад розподілу випадкової величини з незалежними однаково розподіленими GLS-символами

$$\xi = \Delta_{\xi_1 \xi_2 \xi_3 \dots \xi_k \dots}^{GLS}$$

для якого рівняння $\sum_{i: P\{\xi_k=i\} > 0} q_i^x = 1$ має корінь, але цей корінь не співпадає з розмірністю Хаусдорфа-Безиковича спектра S_ξ розподілу випадкової величини ξ .

У роботі доведено формулу обчислення розмірності Хаусдорфа-Безиковича спектра розподілу випадкової величини з незалежними однаково розподіленими GLS-символами при довільних стохастичних векторах Q_∞ і P_∞ (незалежно від скінченності/нескінченності їх ентропії та довірчості/недовірчості для обчислення розмірності Хаусдорфа-Безиковича сімейства циліндрів відповідного GLS-розкладу) та довільного взаємного розташування циліндрів GLS-розкладу в циліндрах попереднього рангу.

Ключові слова: GLS-зображення, розмірність Хаусдорфа-Безиковича, фрактали, сингулярні ймовірнісні міри, спектр.

АБСТРАКТ. The paper is devoted to the study of fractal properties of probability measures with independent GLS-symbols. We demonstrate new fractal phenomena which are impossible for distributions of random variables with independent symbols of Lüroth expansion, Q_∞ -expansions, $I - Q_\infty$ -expansions, but they appeared rather naturally for distributions of random variables with independent and even *identically distributed* GLS-symbols.

ABSTRACT. Fractal massivity of sets Δ_{infty}^{GLS} are studied in details. We also construct an example of the distribution of random variables with independent identically distributed GLS-symbols

$$\xi = \Delta_{\xi_1 \xi_2 \xi_3 \dots \xi_k \dots}^{GLS},$$

such that the equation $\sum_{i: P\{\xi_k=i\} > 0} q_i^x = 1$ has a root on the unit interval, but this root does not coincide with the Hausdorff-Besicovitch dimension of the spectrum S_ξ of the distribution of the random variable ξ .

A general formulae for the determination of the Hausdorff-Besicovitch dimension of the spectrum S_ξ of the distribution of random variable ξ with independent identically distributed symbols are proven for arbitrary stochastic vectors Q_∞ and P_∞ (independently of finiteness resp. infiniteness of their entropies and independently of faithfulness resp. non-faithfulness for the determination of the Hausdorff-Besicovitch dimension of the family of cylinders of the corresponding GLS-expansion) and for any mutual placement of cylinders of GLS-expansion in cylinders of previous ranks.

Key words: GLS-expansion, Hausdorff-Besicovitch dimension, fractals, singular continuous measures, spectrum.

Mathematics Subject Classification (2010): 11K55, 26A30, 28A80, 60E10.

1. ВСТУП

Нехай

$$x = \Delta_{\alpha_1 \alpha_2 \dots \alpha_k \dots}^{GLS} \quad (1)$$

- GLS-розклад дійсного числа x з одиничного відрізка (для зручності читача в наступному розділі ми нагадаємо поняття GLS-розкладу та обговоримо деякі відкриті проблеми, з ним пов'язані; див. також [1, 9] для більш детального висвітлення властивостей GLS-розкладів).

Основним об'єктом даного дослідження є фрактальні властивості розподілів випадкових величин з незалежними однаково розподіленими GLS-символами, тобто розподілів випадкових величин виду

$$\xi = \Delta_{\xi_1 \xi_2 \dots \xi_k \dots}^{GLS} \quad (2)$$

де $\{\xi_k\}$ - послідовність випадкових величин, які набувають значень $0, 1, 2, \dots$ з ймовірностями p_0, p_1, p_2, \dots відповідно.

Як відомо, GLS-розклад дійсних чисел визначається нескінченним стохастичними вектором $Q_\infty = (q_0, q_1, q_2, \dots)$, $q_i > 0$, $\sum_{i=0}^{\infty} q_i = 1$ та законом взаємного розташування циліндрів першого рангу на одиничному відрізку (циліндри першого рангу Δ_i^{GLS} та Δ_j^{GLS} не повинні мати внутрішніх спільних точок і $|\Delta_i^{GLS}| = q_i$).

Зауважимо, що коли $|\Delta_i^{GLS}| = \frac{1}{(i+1)(i+2)}$, $\sup \Delta_0^{GLS} = 1$ і $\inf \Delta_i^{GLS} = \sup \Delta_{i+1}^{GLS}$, то GLS-розклад співпадає з класичним розкладом Люрота.

Якщо $\inf \Delta_0^{GLS} = 0$ і $\sup \Delta_i^{GLS} = \inf \Delta_{i+1}^{GLS}$, то GLS-розклад співпадає з Q_∞ -розкладом.

Позначимо через

$$\Delta_{\infty}^{GLS} := [0; 1] \setminus \bigcup_{i=0}^{\infty} \Delta_i^{GLS}.$$

У тому випадку, коли множина Δ_{∞}^{GLS} є не більш як зчисленною, фрактальні властивості спектрів випадкових величин з незалежними однаково розподіленими GLS-символами вивчалися в роботах [1, 11], де, зокрема, доведено наступний результат.

Теорема 1. *Якщо множина Δ_{∞}^{GLS} не більш як зчисленна, то для довільного GLS-розкладу розмірність Хаусдорфа-Безиковича спектра розподілу випадкової величини ξ з незалежними однаково розподіленими GLS-символами обчислюється наступним чином.*

Нехай $V := \{i : p_i > 0\} = \{i_1, i_2, \dots, i_k, \dots\}$, де $i_k < i_{k+1}$; $V_k := \{i_1, i_2, \dots, i_k\}$. Тоді

1) якщо рівняння $\sum_{i \in V} q_i^x = 1$ має корінь α_0 на $[0, 1]$, то

$$\dim_H S_{\xi} = \alpha_0;$$

2) якщо рівняння $\sum_{i \in V} q_i^x = 1$ не має коренів на $[0, 1]$, то

$$\dim_H S_{\xi} = \lim_{k \rightarrow \infty} \alpha_k,$$

де α_k – корінь рівняння $\sum_{i \in V_k} q_i^x = 1$.

Випадки 1) та 2) можна об'єднати наступним чином:

$$\dim_H S_{\xi} = \sup\{x : \sum_{i \in V} q_i^x \geq 1\}.$$

Чи залишається остання теорема правильною при довільному взаємному розташування циліндрів першого рангу? Контрприклад, який міститься в розділі 3, показує що при фіксованому стохастичному векторі Q_{∞} і при фіксованій послідовності незалежних випадкових величин ξ_k фрактальні властивості спектрів випадкових величин (2) з незалежними GLS-символами навіть у випадку однакової розподіленості ξ_k суттєво залежать від взаємного розташування циліндрів першого рангу відповідного GLS-розкладу. Зауважимо, що аналогічний феномен відсутній для класів розподілів випадкових величин з незалежними символами розкладів Люрота, Q_{∞} -, G_{∞}^2 - та $I - Q_{\infty}$ -розкладів.

Основним результатом даної роботи є повне дослідження фрактальних властивостей спектрів розподілів випадкових величин з незалежними однаково розподіленими GLS-символами.

2. GLS-РОЗКЛАДИ ДІЙСНИХ ЧИСЕЛ

Нагадаємо поняття GLS-розкладу дійсних чисел та дослідимо деякі відкриті питання, з ним пов'язані.

Нехай $Q_{\infty} = (q_0, q_1, \dots, q_n, \dots)$ – нескінченний стохастичний вектор з додатними координатами. Опишемо покроково процедуру побудови GLS-зображення дійсних чисел.

Крок 1.

Розглянемо зчисленну послідовність відрізків $\Delta_i^{GLS} = [a_i; b_i]$, таких, що

$$Int\Delta_i^{GLS} \cap Int\Delta_j^{GLS} = \emptyset, (i \neq j)$$

і

$$|\Delta_i^{GLS}| = q_i, i \in N \cup \{0\} =: N_0,$$

$$\sum_{i=0}^{\infty} q_i = 1.$$

Відрізок Δ_i^{GLS} називається циліндром 1-го рангу GLS-розкладу.

Крок 2. Для кожного з циліндрів 1-го рангу $\Delta_{i_1}^{GLS}$ розглянемо послідовність відрізків $\Delta_{i_1 i_2}^{GLS} \subset \Delta_{i_1}^{GLS}$ таких, що

$$\frac{|\Delta_{i_1 i_2}^{GLS}|}{|\Delta_{i_1}^{GLS}|} = q_{i_2}$$

і таких, що взаємне розташування циліндрів $\Delta_{i_1 i_2}^{GLS}$ в $\Delta_{i_1}^{GLS}$ таке ж, як і для циліндрів $\Delta_{i_1}^{GLS}$ в $[0; 1]$. Відрізки $\Delta_{i_1 i_2}^{GLS}$ називаються циліндрами 2-го рангу GLS-розкладу.

Крок n. Аналогічно, для кожного з циліндрів $(n-1)$ -го рангу $\Delta_{i_1 i_2 \dots i_{n-1}}^{GLS}$ розглянемо послідовність відрізків $\Delta_{i_1 i_2 \dots i_{n-1} i_n}^{GLS} \subset \Delta_{i_1 i_2 \dots i_{n-1}}^{GLS}$ таких, що

$$\frac{|\Delta_{i_1 i_2 \dots i_{n-1} i_n}^{GLS}|}{|\Delta_{i_1 i_2 \dots i_{n-1}}^{GLS}|} = q_{i_n}, i_n \in N_0$$

і взаємне розташування $\Delta_{i_1 i_2 \dots i_n}^{GLS}$ в $\Delta_{i_1 i_2 \dots i_{n-1}}^{GLS}$ таке ж, як і для циліндрів 1-го рангу в $[0; 1]$.

Відрізки $\Delta_{i_1 i_2 \dots i_n}^{GLS}$ називаються циліндрами n -го рангу GLS-розкладу.

Нехай $q_{max} := \max_i q_i$. За побудовою $|\Delta_{i_1 i_2 \dots i_n}^{GLS}| = q_{i_1} \cdot q_{i_2} \cdot \dots \cdot q_{i_n} \leq (q_{max})^n \rightarrow 0, n \rightarrow \infty$.

Розглянемо послідовність множин

$$M_1 := \bigcup_{i_1=0}^{\infty} \Delta_{i_1}^{GLS},$$

$$M_2 := \bigcup_{i_1=0}^{\infty} \bigcup_{i_2=0}^{\infty} \Delta_{i_1 i_2}^{GLS},$$

$$\dots$$

$$M_n := \bigcup_{i_1=0}^{\infty} \bigcup_{i_2=0}^{\infty} \dots \bigcup_{i_n=0}^{\infty} \Delta_{i_1 i_2 \dots i_n}^{GLS}, \dots$$

Нехай

$$M := \bigcap_{n=1}^{\infty} M_n.$$

Для довільної послідовності індексів $\{i_k\}$, $i_k \in N_0$ існує послідовність таких вкладених відрізків

$$\Delta_{i_1}^{GLS} \supset \Delta_{i_1 i_2}^{GLS} \supset \Delta_{i_1 i_2 i_3}^{GLS} \supset \dots \supset \Delta_{i_1 i_2 \dots i_k}^{GLS} \supset \dots,$$

що $|\Delta_{i_1 i_2 \dots i_k}^{GLS}| \rightarrow 0, k \rightarrow \infty$. Тому існує єдина точка $x \in [0; 1]$, яка належить всім цим циліндрам.

І навпаки, якщо $x \in M$, то існує послідовність циліндрів

$$\Delta_{i_1(x)}^{GLS} \subset \Delta_{i_1(x)i_2(x)}^{GLS} \subset \Delta_{i_1(x)i_2(x)i_3(x)}^{GLS} \subset \dots \subset \Delta_{i_1(x)i_2(x)\dots i_k(x)}^{GLS} \subset \dots,$$

які містять x , і при цьому

$$x = \bigcap_{k=1}^{\infty} \Delta_{i_1(x)i_2(x)\dots i_k(x)}^{GLS} = \Delta_{i_1(x)i_2(x)\dots i_k(x)\dots}^{GLS} \quad (3)$$

Вираз (3) називається GLS-розкладом (зображенням, представленням, розвиненням) точки x .

Зауваження 1. В залежності від взаємного розташування циліндрів 1-го рангу зображення (3) може бути єдиним, а може існувати зчисленна множина точок, що мають два різні GLS-зображення.

Якщо

$$\Delta_{\infty}^{GLS} = \emptyset,$$

то для довільної точки $x \in [0, 1]$ існує послідовність циліндрів

$$\Delta_{i_1(x)}^{GLS} \subset \Delta_{i_1(x)i_2(x)}^{GLS} \subset \Delta_{i_1(x)i_2(x)i_3(x)}^{GLS} \subset \dots \subset \Delta_{i_1(x)i_2(x)\dots i_k(x)}^{GLS} \subset \dots,$$

які містять x , і

$$x = \bigcap_{k=1}^{\infty} \Delta_{i_1(x)i_2(x)\dots i_k(x)}^{GLS} = \Delta_{i_1(x)i_2(x)\dots i_k(x)\dots}^{GLS}.$$

Частковим випадком GLS-розкладу числа $x \in [0, 1]$ є розклад Люрота. У цьому випадку $q_i = \frac{1}{(i+1)(i+2)}$ і $\sup \Delta_{i+1} = \inf \Delta_i$. Якщо відношення довжин вкладених циліндрів двох послідовних рангів залежить від останнього індексу циліндра і є степенем числа $\varphi = \frac{1+\sqrt{5}}{2}$ і серед циліндрів одного рангу, які належать циліндру попереднього рангу, немає самого лівого і самого правого циліндра, то отримуємо G_{∞}^2 -зображення числа x . ([5]).

Позначимо через Δ_{∞}^{GLS} множину тих точок з $[0; 1]$, які не попали до жодного з Δ_i^{GLS} , тобто

$$\Delta_{\infty}^{GLS} := [0; 1] \setminus \bigcup_{i=0}^{\infty} \Delta_i^{GLS}.$$

Очевидно, що Δ_{∞}^{GLS} є борелівською множиною нульової міри Лебега (оскільки сума довжин циліндрів першого рангу дорівнює 1). У роботі [1] наведено приклади GLS-розкладів, які показують, що множина Δ_{∞}^{GLS} може бути порожньою, скінченною, зчисленною і навіть континуальною.

Дослідимо фрактальні властивості множини Δ_{∞}^{GLS} .

Теорема 2. Для довільного числа $d \in [0; 1]$ існує такий GLS-розклад дійсних чисел, для якого розмірність Хаусдорфа-Безиковича множини Δ_{∞}^{GLS} дорівнює

$$\dim_H \Delta_{\infty}^{GLS} = d. \quad (4)$$

Доведення. У випадку $d = 0$ в якості GLS-розкладу можна взяти класичний розклад Люрота (або довільний інший GLS-розклад, для якого множина Δ_∞^{GLS} є скінченною або зчисленною).

Розглянемо випадок, коли $d \in (0; 1)$. Побудуємо GLS-розклад, для якого розмірність Хаусдорфа-Безиковича множини Δ_∞^{GLS} дорівнює d . Для цього розглянемо множину $A_d := \{x : x = \Delta_{\alpha_1 \alpha_2 \dots \alpha_k \dots}^Q, \alpha_j \in \{0, 2\}\}$, де

$$Q = \left(\left(\frac{1}{2} \right)^d, 1 - \left(\frac{1}{2} \right)^{\frac{1-d}{d}}, \left(\frac{1}{2} \right)^d \right),$$

$d \in (0; 1)$.

A_d — абсолютно самоподібна множина канторівського типу, розмірність Хаусдорфа-Безиковича якої, як відомо, є розв'язком рівняння

$$\left(\left(\frac{1}{2} \right)^d \right)^x + \left(\left(\frac{1}{2} \right)^d \right)^x = 1.$$

Отже, $\dim_H A_d = d$.

Нехай $\{(a_j; b_j)\}$ послідовність інтервалів, суміжних до множини A_d , $\Delta_j^{GLS} := [a_j; b_j]$. Тоді $\Delta_\infty^{GLS} = A_d \setminus \bigcup_{j=0}^{\infty} \{a_j; b_j\}$. Тому

$$\dim_H \Delta_\infty^{GLS} = \dim_H A_d = d.$$

З метою побудови GLS-розкладу, для якого множина Δ_∞^{GLS} є суперфрактальною, розглянемо Q^* -розклад дійсних чисел, для якого $s = 3$, $q_{1k} = \frac{1}{2k}$, $q_{0k} = q_{2k} = \frac{1-q_{1k}}{2}$ і множину канторівського типу

$$A_1 := \{x : x = \Delta_{\alpha_1(x)\alpha_2(x)\dots\alpha_k(x)\dots}^{Q^*}, \alpha_j(x) \in \{0, 2\}\}.$$

Як відомо ([2]), розмірність Хаусдорфа-Безиковича множини A_1 дорівнює 1, але міра Лебега при цьому дорівнює 0. Нехай $\{(a_j, b_j)\}$ -послідовність інтервалів, суміжних до множини A_1 (для визначеності впорядкуємо ці інтервали за довжиною, а у випадку рівності довжин - за розташуванням зліва направо). Означимо $\Delta_j^{GLS} := [a_j; b_j]$. У цьому випадку множина Δ_∞^{GLS} матиме наступний вигляд

$$\Delta_\infty^{GLS} = A_1 \setminus \left(\bigcup_{j=0}^{\infty} \{a_j, b_j\} \right).$$

Оскільки множина межових точок послідовності суміжних інтервалів (a_j, b_j) є зчисленною, то $\dim_H(\Delta_\infty^{GLS}) = 1$.

□

3. ПРО ДЕЯКІ ФРАКТАЛЬНІ ФЕНОМЕНИ, ПОВ'ЯЗАНІ З РОЗПОДІЛАМИ
ВИПАДКОВИХ ВЕЛИЧИН З НЕЗАЛЕЖНИМИ GLS-СИМВОЛАМИ

Нехай $\{\xi_k\}$ – послідовність незалежних однаково розподілених випадкових величин:

$$P(\xi_k = i) := p_i \geq 0, \forall i \in N_0, \sum_{i=0}^{\infty} p_i = 1,$$

а $\xi = \Delta_{\xi_1 \xi_2 \dots \xi_k}^{GLS}$ – випадкова величина з незалежними однаково розподіленими *GLS*-символами. Позначимо через μ_ξ відповідну ймовірнісну міру, яку називатимемо ймовірнісною мірою з незалежними однаково розподіленими *GLS*-символами. Властивості розподілу μ_ξ залежать від стохастичного вектора $Q_\infty = (q_0, q_1, q_2, \dots)$, стохастичного вектора $P_\infty = (p_0, p_1, p_2, \dots)$ та закону взаємного розміщення циліндрів першого рангу в одиничному відрізку (розміщення циліндрів $(n+1)$ -го рангу в циліндрі n -го рангу таке ж саме, як і розміщення циліндрів першого рангу в $[0;1]$).

Нагадаємо, що спектром S_ν ймовірнісної міри ν називається мінімальний *замкнений* носій цієї міри. При цьому $S_\nu = \{x : \forall \varepsilon > 0, \nu((x - \varepsilon, x + \varepsilon)) > 0\}$.

З метою дослідження метричних та фрактальних властивостей спектра S_ξ випадкової величини ξ з незалежними однаково розподіленими *GLS*-символами в роботі [11] детально вивчалися властивості множин наступного виду:

$$C[GLS, V] = \{x : x = \Delta_{\alpha_1(x) \dots \alpha_k(x) \dots}, \alpha_k \in V\} \quad (5)$$

де V - деяка зліченна множина. Зауважимо, що навіть для найпростішого варіанту упорядкування циліндрів, що приводить до Q_∞ -розкладів, проблема обчислення розмірності Хаусдорфа-Безиковича множин виду (5) пройшла непросту еволюцію виправлення хибних тверджень (див., наприклад, [4] стор.82; [20], стор.102) і була повністю розв'язана у [2]. Інший підхід для дослідження властивостей множин виду (5) для загальних *GLS*-розкладів (з використанням перетворень, що зберігають розмірність Хаусдорфа-Безиковича на певній множині (див., наприклад, [2])) було здійснено в роботі [1]. У наступній теоремі висвітлено фрактальні властивості множини $C[GLS, V]$ у загальному випадку *GLS*-розкладу.

Теорема 3. ([1, 11]) *Нехай $V := \{i_1, i_2, \dots, i_k, \dots\}$, де $i_k < i_{k+1}$; $V_k := \{i_1, i_2, \dots, i_k\}$. Тоді*

1) *якщо рівняння $\sum_{i \in V} q_i^x = 1$ має корінь α_0 на $[0; 1]$, то*

$$\dim_H C[GLS, V] = \alpha_0;$$

2) *якщо рівняння $\sum_{i \in V} q_i^x = 1$ не має коренів на $[0; 1]$, то*

$$\dim_H C[GLS, V] = \lim_{k \rightarrow \infty} \alpha_k,$$

де α_k – корінь рівняння $\sum_{i \in V_k} q_i^x = 1$.

Випадки 1) та 2) можна об'єднати наступним чином:

$$\dim_H C[GLS, V] = \sup \{x : \sum_{i \in V} q_i^x \geq 1\}.$$

Для випадку, коли множина Δ_∞^{GLS} є не більш як зчисленною, остання теорема є базою для знаходження розмірності Хаусдорфа-Безиковича спектра випадкової величини ξ (у цьому випадку теорема 1 є фактично наслідком теореми 3).

Основна мета даного розділу - дати відповідь на питання, поставлене у вступі: чи залишається правильною теорема 1 для випадку, коли множина Δ_∞^{GLS} має потужність континуум.

Покажемо, що у випадку континуальності множини Δ_∞^{GLS} твердження теореми 1 є, взагалі кажучи, неправильним. З цією метою побудуємо спеціальний GLS-розклад за наступним алгоритмом.

Розглянемо допоміжну множину

$$A = \{x : x = \Delta_{\beta_1(x)\beta_2(x)\dots\beta_k(x)\dots}^Q, \beta_k \in \{0, 2\}\},$$

де $Q = (\frac{1-a}{2}; a; \frac{1-a}{2})$, $a \in (0; 1)$. Зрозуміло, що A – ніде не щільна самоподібна множина, розмірність Хаусдорфа-Безиковича якої дорівнює $\log_{\frac{1-a}{2}} \frac{1}{2}$. Позначимо через $\{(a_n; b_n)\}$ послідовність інтервалів, суміжних до множини A .

Множину $N_0 := \{0, 1, 2, 3, \dots\}$ розіб'ємо на зчисленне об'єднання зчисленних множин за принципом, який отримується з класичного порядку О.М.Шарковського :

$$\begin{aligned} N_0 = \{ & 0, \quad 1, \quad 2, \quad 4, \quad 8, \quad \dots, \quad 2^n, \quad \dots \\ & 3 \cdot 1, \quad 3 \cdot 2, \quad 3 \cdot 4, \quad 3 \cdot 8, \quad \dots, \quad 3 \cdot 2^n, \quad \dots \\ & 5 \cdot 1, \quad 5 \cdot 2, \quad 5 \cdot 4, \quad 5 \cdot 8, \quad \dots, \quad 5 \cdot 2^n, \quad \dots \\ & 7 \cdot 1, \quad 7 \cdot 2, \quad 7 \cdot 4, \quad 7 \cdot 8, \quad \dots, \quad 7 \cdot 2^n, \quad \dots \\ & 9 \cdot 1, \quad 9 \cdot 2, \quad 9 \cdot 4, \quad 9 \cdot 8, \quad \dots, \quad 9 \cdot 2^n, \quad \dots \\ & \dots \end{aligned} \tag{6}$$

$$(2n+1) \cdot 1, (2n+1) \cdot 2, (2n+1) \cdot 4, (2n+1) \cdot 8, \dots, (2n+1) \cdot 2^n, \dots\}.$$

Використовуючи перший рядок (6), здійснимо розбиття $(a_1; b_1)$ на циліндри першого рангу GLS-розладу.

Нехай Δ_0^{GLS} - відрізок, який є центральним для $(a_1; b_1)$ і $q_0 = |\Delta_0^{GLS}| = \frac{1}{3}$.

$$\begin{aligned} \sup \Delta_1^{GLS} &= \inf \Delta_0^{GLS}, \quad |\Delta_1^{GLS}| = \frac{1}{2} |\Delta_0^{GLS}|; \\ \inf \Delta_2^{GLS} &= \sup \Delta_0^{GLS}, \quad |\Delta_2^{GLS}| = \frac{1}{2} |\Delta_0^{GLS}|; \\ \sup \Delta_4^{GLS} &= \inf \Delta_1^{GLS}, \quad \inf \Delta_8^{GLS} = \sup \Delta_2^{GLS}, \\ &|\Delta_4^{GLS}| = |\Delta_8^{GLS}| = \frac{1}{4} |\Delta_0^{GLS}|. \end{aligned}$$

Аналогічно

$$\begin{aligned} \sup \Delta_{2^{2k}}^{GLS} &= \inf \Delta_{2^{2k-2}}^{GLS}, \quad \inf \Delta_{2^{2k+1}}^{GLS} = \sup \Delta_{2^{2k-1}}^{GLS}, \\ &|\Delta_{2^{2k}}^{GLS}| = |\Delta_{2^{2k+1}}^{GLS}| = \frac{1}{2^{k+1}} |\Delta_0^{GLS}|, \dots \end{aligned}$$

Позначимо через C_n множину тих чисел, які належать n -му рядку таблиці (1). Зрозуміло, що

$$\bigcup_{i \in C_1} \Delta_i^{GLS} = (a_1; b_1).$$

Використовуючи множину $C_n (n > 1)$, здійснимо розбиття $(a_n; b_n)$ на циліндри першого рангу.

$$\Delta_{2n-1}^{GLS} = \left[\frac{7a_n - b_n}{6}; \frac{5a_n + b_n}{6} \right].$$

$$\sup \Delta_{(2n-1)2}^{GLS} = \inf \Delta_{(2n-1)}^{GLS}, \inf \Delta_{(2n-1)4}^{GLS} = \sup \Delta_{(2n-1)}^{GLS},$$

$$|\Delta_{(2n-1)2}^{GLS}| = |\Delta_{(2n-1)4}^{GLS}| = \frac{1}{2} |\Delta_{(2n-1)}^{GLS}|.$$

$$\sup \Delta_{(2n-1)2^{2k-1}}^{GLS} = \inf \Delta_{(2n-1)2^{2k-3}}^{GLS}, \inf \Delta_{(2n-1)2^{2k}}^{GLS} = \sup \Delta_{(2n-1)2^{2k-2}}^{GLS},$$

$$|\Delta_{(2n-1)2^{2k-1}}^{GLS}| = |\Delta_{(2n-1)2^{2k}}^{GLS}| = \frac{1}{2^k} |\Delta_{(2n-1)}^{GLS}|.$$

Тобто, для даного GLS-розкладу стохастичний вектор Q_∞ має наступний вигляд (упорядкування індексів співпадає з упорядкуванням (6)):

$$Q_\infty = \left\{ \frac{1}{3}a, \frac{a}{6}, \frac{a}{6}, \frac{a}{12}, \frac{a}{12}, \frac{a}{24}, \frac{a}{24}, \dots, \frac{a}{3 \cdot 2^{k-2}}, \frac{a}{3 \cdot 2^{k-1}}, \dots \right. \\ \left. \frac{a^2}{3}, \frac{a^2}{6}, \frac{a^2}{6}, \frac{a^2}{12}, \frac{a^2}{12}, \frac{a^2}{24}, \frac{a^2}{24}, \dots, \frac{a^2}{3 \cdot 2^{k-2}}, \frac{a^2}{3 \cdot 2^{k-1}}, \dots \right. \\ \dots \\ \left. \frac{a^n}{3}, \frac{a^n}{6}, \frac{a^n}{6}, \frac{a^n}{12}, \frac{a^n}{12}, \frac{a^n}{24}, \frac{a^n}{24}, \dots, \frac{a^n}{3 \cdot 2^{k-2}}, \frac{a^n}{3 \cdot 2^{k-1}}, \dots \right\}$$

За побудовою

$$\bigcup_{i \in C_n} \Delta_i^{GLS} = (a_n; b_n).$$

Для вказаного GLS-розкладу множина Δ_∞^{GLS} співпадає з множиною A .

Нехай D_m - множина тих натуральних чисел, які стоять в m -му стовпчику таблиці (1) (зауважимо, що в нульовому стовпчику стоїть лише число 0). Нехай

$$V = \bigcup_{k=1}^{\infty} D_{4k-2}.$$

Для даного GLS-розкладу розглянемо послідовність незалежних випадкових величин $\{\xi_k\}$ так, щоб $p_k = 0$ якщо $k \notin V$ і $p_k > 0$ якщо $k \in V$ (при цьому $\sum_{k=0}^{\infty} p_k = 1$).

Нехай $C[GLS, V] := \{x : x = \Delta_{\alpha_1 \alpha_2 \dots \alpha_k}^{GLS}, \alpha_j \in V\}$.

З конструкції побудови розподілу випадкової величини ξ та множини A випливає, що спектр випадкової величини ξ , будучи замкненою множиною, має вигляд

$$S_\xi = A \cup C[GLS, V].$$

Як відомо (теорема 3), розмірність Хаусдорфа-Безиковича множини $C[GLS, V]$ обчислюється за формулою

$$\dim_H C[GLS, V] = \sup\{x : \sum_{i \in V} q_i^x \geq 1\},$$

а у випадку, коли рівняння

$$\sum_{i \in V} q_i^x = 1$$

має корінь, розмірність Хаусдорфа-Безиковича множини $C[GLS, V]$ співпадає з ним.

У нашому випадку

$$\begin{aligned} \sum_{i \in V} q_i^x &= \left(\left(\frac{a}{6} \right)^x + \left(\frac{a^2}{6} \right)^x + \dots + \left(\frac{a^n}{6} \right)^x + \dots \right) + \left(\left(\frac{a}{24} \right)^x + \left(\frac{a^2}{24} \right)^x + \dots + \left(\frac{a^n}{24} \right)^x + \dots \right) + \dots \\ &\quad \dots + \left(\left(\frac{a}{6 \cdot 4^{k-1}} \right)^x + \left(\frac{a^2}{6 \cdot 4^{k-1}} \right)^x + \dots + \left(\frac{a^n}{6 \cdot 4^{k-1}} \right)^x + \dots \right) = \\ &= \frac{\left(\frac{a}{6} \right)^x}{1 - a^x} + \frac{\left(\frac{a}{24} \right)^x}{1 - a^x} + \dots + \frac{\left(\frac{a}{6 \cdot 4^{k-1}} \right)^x}{1 - a^x} + \dots = \frac{(2a)^x}{3^x \cdot (1 - a^x)(4^x - 1)}. \end{aligned}$$

Отже, для вказаної випадкової величини ξ відповідне рівняння має вигляд:

$$\frac{(2a)^x}{3^x(4^x - 1)(1 - a^x)} = 1. \quad (7)$$

При $a = \frac{1}{3}$ множина A співпадає з класичною множиною Кантора, розмірність якої дорівнює $\frac{\ln 2}{\ln 3} > 0,63$. При цьому корінь рівняння (7) не перевищує числа 0,52. Отже, взагалі кажучи,

$$\dim_H S_\xi \neq \sup\{x : \sum_{i \in V} q_i^x \geq 1\}$$

навіть для випадку однакової розподіленості випадкових величин ξ .

Причина вказаного вище феномену (який відсутній для випадкових величин з незалежними $I - Q_\infty$ -символами) полягає у тому, що замикання множини $C[GLS, V]$ має більшу розмірність, ніж сама множина $C[GLS, V]$ за рахунок того, що до замикання вказаної множини входить множина Δ_∞^{GLS} та зчисленна кількість множин, які подібні до Δ_∞^{GLS} . Тому, незважаючи на те, що множина $C[GLS, V]$ є носієм міри μ_ξ , її замикання (яке співпадає зі спектром) має більшу розмірність, ніж "суттєвий носій" $C[GLS, V]$. Тому природною гіпотезою щодо розмірності спектра була наступна гіпотеза: "при довільному GLS-розкладі розмірність Хаусдорфа-Безиковича спектра випадкової величини ξ з незалежними однаково розподіленими GLS-символами дорівнює

$$\dim_H S_\xi = \max\{\dim_H \Delta_\infty^{GLS}, \sup\{x : \sum_{i \in V} q_i^x \geq 1\}\},$$

де

$$V = \{i : p_i > 0\}.$$

Покажемо, що ця гіпотеза неправильна.

Розіб'ємо відрізок $[0; 1]$ на циліндри першого рангу GLS-розкладу. З цією метою на відріжку $[\frac{1}{2}, 1]$ побудуємо множину C' , яка утворюється при дії перетворення $f(x) = \frac{1}{2}x + \frac{1}{2}$ на класичну множину Кантора.

Нехай $[a_j; b_j]$ – відрізки, які суміжні до множини C' . Позначимо

$$\Delta_j^{GLS} := [a_j, b_j], j = 2k, k \in N_0.$$

Циліндри Δ_i^{GLS} , для яких $i = 2k + 1, k \in N_0$ розташуємо на $[0; \frac{1}{2}]$ так, щоб

$$\sup \Delta_1^{GLS} = \frac{1}{2}, \inf \Delta_i^{GLS} = \sup \Delta_{i+2}^{GLS},$$

$$|\Delta_i^{GLS}| = \frac{1}{2} |\Delta_{i+2}^{GLS}|.$$

Для цього GLS-розкладу розглянемо послідовність незалежних випадкових величин $\{\xi_k\}$ так, що $p_{2k} = 0, p_{4k+3} = 0, p_{4k+1} > 0, k \in N_0$.

З конструкції побудови розподілу випливає, що $\Delta_\infty^{GLS} = C' \cup \{0\}$, а отже,

$$\dim_H \Delta_\infty^{GLS} = \dim_H C' = \frac{\ln 2}{\ln 3} \approx 0,63.$$

Для даного GLS-розкладу спектр S_ξ відрізняється від множини $C[GLS, V], V = \{i : i = 4k + 1, k \in N\}$ зчисленною кількістю точок виду $\inf \Delta_{i_1 i_2 \dots i_n}^{GLS}, i_j \in \{1, 5, 9, \dots, 4k + 1, \dots\}$. Отже, розмірність Хаусдорфа-Безиковича множини $C[GLS, V]$ співпадає з розмірністю спектра і є розв'язком рівняння

$$\left(\frac{1}{4}\right)^x + \left(\frac{1}{16}\right)^x + \left(\frac{1}{64}\right)^x + \dots = 1,$$

$$\frac{\left(\frac{1}{4}\right)^x}{1 - \left(\frac{1}{4}\right)^x} = 1,$$

звідки $x = \frac{1}{2}$. Отже, $\dim_H S_\xi = \frac{1}{2}$ і $\dim_H S_\xi \neq \dim_H \Delta_\infty^{GLS}$.

4. ФРАКТАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ СПЕКТРА

Як показано у попередньому розділі, розмірність Хаусдорфа-Безиковича спектра випадкової величини ξ з незалежними однаково розподіленими GLS-символами суттєво залежить не лише від стохастичних матриць Q_∞ та P_∞ , але і від взаємного розташування циліндрів одного рангу між собою.

З метою знаходження загальної формули для обчислення розмірності Хаусдорфа-Безиковича спектра випадкової величини ξ дослідимо його топологічну структуру.

Лема 1. *При довільному GLS-розкладі та довільній стохастичній матриці P_∞ має місце рівність*

$$S_\xi = (C[GLS, V])^{cl},$$

де $V = \{i : p_i > 0\}$, а E^{cl} означає замикання множини E .

Доведення. а) Покажемо спочатку, що $C[GLS, V] \subset S_\xi$.

Нехай x_0 – довільна точка з $C[GLS, V]$. Тоді

$$x_0 = \Delta_{\alpha_1(x_0)\alpha_2(x_0)\dots\alpha_k(x_0)\dots}, \alpha_k \in V.$$

Нехай ε – довільне додатне число. Для обраного $\varepsilon > 0$ існує $k = k(\varepsilon) \in N$ таке, що

$$\Delta_{\alpha_1(x_0)\alpha_2(x_0)\dots\alpha_k(x_0)}^{GLS} \subset (x_0 - \varepsilon; x_0 + \varepsilon).$$

Оскільки

$$P\{\xi \in \Delta_{\alpha_1(x_0)\alpha_2(x_0)\dots\alpha_k(x_0)}^{GLS}\} = \prod_{j=1}^k P_{\alpha_j(x_0)} > 0,$$

то

$$P\{\xi \in (x_0 - \varepsilon; x_0 + \varepsilon)\} \geq P\{\xi \in \Delta_{\alpha_1(x_0)\alpha_2(x_0)\dots\alpha_k(x_0)}^{GLS}\} > 0.$$

Отже, $x_0 \in S_\xi$.

б) Покажемо, що $S_\xi = (C[GLS, V])^{cl}$.

Оскільки S_ξ — замкнена множина, то з того, що $E \subset S_\xi$, випливає, що $E^{cl} \subset S_\xi$.

Отже,

$$S_\xi = (C[GLS, V])^{cl} \subset S_\xi.$$

З іншого боку, $P\{\xi \in C[GLS, V]\} = 1$. Тому $P\{\xi \in (C[GLS, V])^{cl}\} = 1$. Отже, $(C[GLS, V])^{cl}$ — замкнений носій міри μ_ξ . Оскільки S_ξ — мінімальний замкнений носій міри μ_ξ , то $S_\xi \subset (C[GLS, V])^{cl}$, що і доводить лему. \square

Наступна теорема дає відповідь на питання про розмірність Хаусдорфа-Безиковича спектра S_ξ в термінах елементів двох вказаних стохастичних матриць та множини Δ_V^{GLS} .

Теорема 4. *Нехай*

$$\Delta_V^{GLS} := \left(\bigcup_{i_1 \in V} \Delta_{i_1}^{GLS} \right)^{cl} \setminus \left(\bigcup_{i_1 \in V} \Delta_{i_1}^{GLS} \right),$$

де $V = \{i : p_i > 0\}$. Тоді

$$\dim_H S_\xi = \max\{\dim_H \Delta_V^{GLS}, \sup\{x : \sum_{i \in V} q_i^x \geq 1\}\}.$$

Доведення. 1) Доведемо спочатку, що $\Delta_V^{GLS} \subset S_\xi$. Якщо $x_0 \in \Delta_V^{GLS}$, то існує послідовність точок $\{x_n\}$, така, що $x_n \in \bigcup_{i_1 \in V} \Delta_{i_1}^{GLS}$, $x_n \rightarrow x_0$, $n \rightarrow \infty$.

Оскільки x_0 не належить $\bigcup_{i_1 \in V} \Delta_{i_1}^{GLS}$ і циліндри першого рангу не мають спільних внутрішніх точок, то існує послідовність попарно різних циліндрів першого рангу $\{\Delta_{k_n}^{GLS}\} = \{[a_n; b_n]\}$ така, що $k_n \in V (\forall n \in N)$ і $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = x_0$.

Для довільного $\varepsilon > 0$ виберемо $n_0 = n_0(\varepsilon)$ так, щоб $[a_{n_0}; b_{n_0}] = \Delta_{k_{n_0}}^{GLS} \subset (x_0 - \varepsilon; x_0 + \varepsilon)$. Оскільки $k_{n_0} \in V$, то

$$0 < P\{\xi \in \Delta_{k_{n_0}}^{GLS}\} \leq P\{\xi \in (x_0 - \varepsilon; x_0 + \varepsilon)\}.$$

Отже, $x_0 \in S_\xi$. Оскільки $\Delta_V^{GLS} \subset S_\xi$, то

$$\dim_H \Delta_V^{GLS} \leq \dim_H S_\xi.$$

Оскільки $C[GLS, V] \subset S_\xi$, то

$$\dim_H C[GLS, V] \leq \dim_H S_\xi.$$

З останніх двох нерівностей випливає, що

$$\max\{\dim_H \Delta_V^{GLS}; \dim_H C[GLS, V]\} \leq \dim_H S_\xi.$$

2) Доведемо, що $\dim_H S_\xi \leq \max\{\dim_H \Delta_V^{GLS}; \dim_H C[GLS, V]\}$. За доведеною лемою

$$S_\xi = (C[GLS, V])^{cl}.$$

Позначимо через L множину точок спектра, що не входять до множини $C[GLS, V]$, тобто

$$L := (C[GLS, V])^{cl} \setminus C[GLS, V].$$

За доведеним в пункті 1)

$$L_1 := \Delta_V^{GLS} \subset L.$$

Позначимо через $f_{i_1 i_2 \dots i_n}(x)$ перетворення подібності, яке є композицією стиску з коефіцієнтом $q_{i_1} \cdot q_{i_2} \cdot \dots \cdot q_{i_n}$ та паралельного перенесення і яке переводить множину $[0; 1]$ в циліндр $\Delta_{i_1 i_2 \dots i_n}^{GLS}$.

Нехай

$$L_2 := \bigcup_{i_1 \in V} f_{i_1}(\Delta_V^{GLS}).$$

Користуючись вказаним вище методом, легко показати, що $L_2 \subset S_\xi$ і що точки множини L_2 не належать до жодного з циліндрів $\Delta_{i_1 i_2}^{GLS}$ другого рангу ($i_1 \in V, i_2 \in V$).

Аналогічно

$$L_n := \bigcup_{i_1 \in V} \bigcup_{i_2 \in V} \dots \bigcup_{i_n \in V} f_{i_1 i_2 \dots i_n}(\Delta_V^{GLS}).$$

Покажемо, що $L \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} L_n$.

Якщо $x_1 \in L$, то $x_1 \in S_\xi$ і $x_1 \notin C[GLS, V]$. Отже, x_1 належить до доповнення до множини $C[GLS, V]$. З того що $x_1 \in \overline{C[GLS, V]}$ випливає, що $x_1 \in \overline{\bigcap_{n=1}^{\infty} F_n}$, де $F_n = \bigcup_{i_1 \in V} \bigcup_{i_2 \in V} \dots \bigcup_{i_n \in V} \Delta_{i_1 i_2 \dots i_n}^{GLS}$. Тому

$$x_1 \in \bigcup_{n=1}^{\infty} \overline{F_n}.$$

Тоді існує таке n_0 , що $x_1 \in \overline{F_{n_0}}$. Отже, x_1 або належить до одного із суміжних інтервалів до циліндрів n_0 рангу або x_1 є граничною точкою для послідовності циліндрів n_0 рангу. Оскільки $x_1 \in S_\xi$, то перший випадок неможливий. Таким чином $x_1 \in L_{n_0}$ і тому

$$L \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} L_n.$$

З останнього вкладення випливає, що

$$\dim_H L \leq \dim_H \bigcup_{n=1}^{\infty} L_n = \sup\{\dim_H L_n\}.$$

Оскільки $f_{i_1 i_2 \dots i_n}(\Delta_V^{GLS}) \sim \Delta_V^{GLS}$, то

$$\dim_H f_{i_1 i_2 \dots i_n}(\Delta_V^{GLS}) = \dim_H \Delta_V^{GLS}, \forall (i_1, i_2, \dots, i_n) \in V.$$

Тоді

$$\dim_H L_n = \sup_{(i_1, i_2, \dots, i_n) \in V} \{\dim_H f_{i_1 i_2 \dots i_n}(\Delta_V^{GLS})\} = \dim_H \Delta_V^{GLS}.$$

Отже,

$$\dim_H \left(\bigcup_{n=1}^{\infty} L_n \right) = \sup_n (\dim_H L_n) = \dim_H \Delta_V^{GLS}.$$

Оскільки $L \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} L_n$, то $\dim_H L \leq \dim_H \Delta_V^{GLS}$. Тому

$$\begin{aligned} \dim_H S_{\xi} &= \dim_H (C[GLS, V] \cup L) = \max\{\dim_H C[GLS, V], \dim_H L\} \leq \\ &\leq \max\{\dim_H C[GLS, V], \dim_H \Delta_V^{GLS}\} = \max\{\sup\{x : \sum_{i \in V} q_i^x \geq 1\}, \dim_H \Delta_V^{GLS}\}. \end{aligned}$$

□

ЛІТЕРАТУРА

- [1] *Лупаїн М.Л.* Фрактальні властивості спектрів випадкових величин з незалежними однаково розподіленими GLS-символами// Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 1. Фізико-математичні науки. – 2014, №16(1). – С. 279-295.
- [2] *Нікіфоров Р. О., Торбін Г. М.* Про розмірність Хаусдорфа-Безиковича узагальнених самоподібних множин, породжених нескінченними IFS.// Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 1. Фізико-математичні науки. – 2012, №13(1). – С. 151-1632.
- [3] *Працьовитий М. В.* Фрактальний підхід у дослідженні сингулярних розподілів.– Київ: НПУ імені М.П.Драгоманова, 1998. – 289 с.
- [4] *Турбин А. Ф., Працьовитий Н. В.* Фрактальные множества, функции, распределения. К.: Наукова думка, 1992. – 208 с.
- [5] *Фещенко О. Ю.* Застосування F-кодів дійсних чисел до дослідження фрактальних властивостей ймовірних мір : автореф. дис... канд. фіз.-мат. наук: 01.01.05 / О. Ю. Фещенко ; Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – Київ, 2008. – 20 с.
- [6] *Гарко І. І., Торбін Г. М.* Про $x - Q_{\infty}$ -зображення дійсних чисел та проблеми, з ними пов'язані.//Матеріали Міжнародної наукової конференції "Асимптотичні методи в теорії диференціальних рівнянь. - Київ: Вид-во НПУ імені М.П.Драгоманова, 2012, — С. 48-50.
- [7] *Albeverio S., Torbin G.* Fractal properties of singularly continuous probability distributions with independent Q^* - digits//Bull. Sci. Math. - **129** (2005), No 4, С. 356–367.
- [8] *Albeverio S., Pratsiivtyi M., Torbin G.* Fractal probability distributions and transformations preserving the Hausdorff-Besicovitch dimension // Ergodic Theory and Dynamical Systems. –200,. Vol. 24, no. 1. – P. 1–16.
- [9] *Dajani K. Dajani K., Kraaikamp C.* Ergodic theory of numbers. – Washington: The Mathematic Association of America, 2002. – 190 p.
- [10] *Falconer. K.* Fractal geometry: mathematical foundations and applications. – New York: John Willey and Sons, 1990. – 367 p.
- [11] *Lupain M.L.* Generalized Lüroth expansions and related probability measures// submitted to MSTA.